

[Socialministeren.]

har den, der skal bruge Musikerne, Ret til at udbede sig Oplysning om, hvorvidt en eller anden bestemt Musiker, som han ønsker anvist, gaar ledig. Der udøves ikke af den offentlige Arbejdsanvisning noget som helst Diktatur i den Henseende over for Arbejdsgiverne, der søger Arbejdskraft gennem Anvisningskontorerne.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen var paa ny inde paa Spørgsmaalet om Kontingentet. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har faaet Besked om Aarsagen til denne Forskel i Kontingentet mange Gange. Det ærede Medlem ved udmærket, at faktisk administreres Arbejdsløshedskasserne langt billigere, end de vilde kunne administreres, hvis de ikke var saa nøje knyttet til Fagforeningerne administrationsmæssigt set, med fælles Medlemsbog, fælles Kontingentmærker og alle de andre Ting, fælles Kontorer o. s. v. De vilde ikke kunne administreres saa billigt, hvis alle Medlemmer i Arbejdsløshedskasserne skulde staa helt alene, og derfor kan man med fuld Ret sige, at de, der er Medlemmer af Fagforeningerne, er med til at betale en stor Del af Arbejdsløshedsforsikringens Udgifter. At der saa paalignes en beskæden Part paa den, der ikke vil være Medlem af Fagforeningen — hvad han har Ret til at lade være med —, saaledes at han kommer til at betale en større Præmie, fordi han dog ogsaa for sit Vedkommende skal være med til at dække Administrationsomkostningerne, det er ganske naturligt, og denne Selvfølgelighed kender det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Jeg tror ikke, det hjælper, at jeg giver Forklaringen i Dag. I den Henseende er det ærede Medlem fuldkommen haabløs; alle Forklaringer glemmes, saa snart de er afgivet, medens Mistæneliggørelsen bevares i det ærede Medlems Sind og springer frem paa hans Læber, hver Gang han skal tale om disse Ting.

Og saa faar man det til, at dette skulde være en Styrkelse af „Fagforeningsvældet“ her i Landet. Jeg kan nu ikke se, hvordan man skulde bære sig ad med at styrke „Fagforeningsvældet“ blot ved, at vi under Loven om privat Arbejdsanvisning inddrager et Par nye, mindre Omraader. Derved kan der ikke ske nogen Styrkelse af „Fagforeningsvældet“; de paagældende Arbejdere vil jo ikke af den offentlige Arbejdsanvisning kunne tvinges til at være Medlemmer hverken af Arbejdsløshedsfor-

sikring eller Fagforeninger, fordi vi faar gennemført denne Lov.

Jeg skal anbefale Loven til Vedtagelse her i Tinget.

Søren P. Larsen: Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning, at det er rigtigt, at Spørgsmaalet om de forskellige Kontingenter har været rejst af mig; det gjorde jeg ogsaa opmærksom paa i mit første Indlæg, og selv om jeg ikke har alle Tallene parat i Hovedet fra den Tid, ligger det jo saaledes, at der var ikke saa faa af Kasserne, hvor Kontingentet laa mange Procent over, hvad rimeligt kunde være. Og det er rimeligt for os at gøre opmærksom paa dette, naar Ministeriet har den principielle Stilling, at man anser det for ønskeligt, at den private Arbejdsanvisning i saa vidt Omfang som muligt erstattes af den offentlige Arbejdsanvisning. Jeg kan udmærket forstaa, at det er et Princip, man fra socialistisk Side ønsker at føre videre, men hvad jeg ikke kan forstaa, er det ærede Medlem Hr. Ragers Stilling. Han er jo næsten mere kongeligssindet end Kongen og mere socialistisk end Socialministeren. Naa, det forbavser mig egentlig ikke efter den Erfaring, vi har gjort om det ærede Medlem. Han anbefaler Lytterne at melde sig ind blandt Arbejderlytterne, naar det kniber, og nu er han ogsaa parat til at forsvare dette Forslag. Hvad der saa bliver tilbage af det, man kan kalde det radikale Sind i det ærede Medlem — ja, hvis andre kan finde det, tror jeg nok, man kunde udlove en passende Dusør; det er vanskeligt at finde, hvor det er. At man gaar til en Skærpelse paa dette Omraade, vel vidende, hvorledes Arbejdsanvisningskontorerne efter Loven skal anvise, kan ikke betyde andet end en Styrkelse af Fagforeningsvældet. Jeg lykønsker det ærede Medlem til at være med paa dette Omraade; Ringen er snart sluttet; der mangler kun Indmeldelse i Partiet, men det kan jo være, at det ærede Medlem ikke kan blive optaget dér.

Boeck-Hansen: Maa jeg have Lov at sige til det ærede Medlem Hr. Ragers Bemærkning, at jeg synes ikke, der er Tale om mindre Ændringer. Jeg synes, der her er Tale om at gaa videre, at fortsætte, og vi mener altsaa, at nu er vi kommet langt nok paa denne Vej, og vi vil i hvert Fald ikke gaa videre. Saa maatte man da kunne overbevise os om, at det er til nogen Nytte, og jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Rager i Udvalget vil oplyse